

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante RI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Præliū cū æ diph. teste Apule. scribit: qd̄ vt ait a pluendo deriuat. Virg. Cola: ploḡ fumosis derripere tectis. Torcular siue p̄soriū d̄r. p̄gliū etiam a pluendo dictū: teste eodē Apul. cum æ diphthongo: sicut & præliū annotatur.

Prendo. Regre in dictiōe prehendo

Prænestē neu. gñe. & p̄nestis fœ. declinari p̄r: te: sub Ser. sup li. vii. ænei. & Pril. Vir. Quiq̄ al: tū p̄nestē viri. Iuue. sary. iij. Quis timer: aut tū muir gelida p̄nestē ruinā. Dictū est aut̄ Prænestē si Festo credim⁹: eo q̄ locus in q̄ sitū ē: mon tū p̄ræstet. Quare cū æ diph. scribēdū est Ser. vero οπ̄ τοῦ π̄ιου. β̄ est ab ihce: q̄ ibi abundat cognōiatū tradit: opidū est Tuscia: a Cæculo Vulcani filio conditū: teste Festo: dicente etiā Vir. Nec prænestinæ fū dator defuit vrbis scilicet Cæculus. Solinus aut̄ a Prænestē Latini regis filio sic appellatū scribit.

Prænestis. Regre in dictiōe Prænestē

Præpes cū æ diphthōgo triū generū est: teste Priscia. & velox interpretat. Perpes etiā triū generū: perpetuus d̄r: teste Festo.

Præfago gis cū æ diph. & p̄fagor depo. vsurpaf Prop. Veturā meli⁹ p̄fagit nauita r o c̄tē. Plau. i Bacchidi. Pl⁹ p̄fagit mali. i. p̄fagit v̄l p̄diuinat

Præfago. Regre in dictiōe præfagor.

Præfbyter cum y græco scribit: qui apud grecos π̄ρ̄εσβυτερος in recto declinat. Vñ etiam nō inepte a n̄ris hic p̄fbyter⁹ declinari possit. a q̄ etiā tā hic gñis p̄fbyteri: q̄ ab eo q̄ i recto p̄fbyter formari videt: dici potest senior

Præfbyterus. Require in dictiōe præfbyter

Præfcius. scia. sciū cū æ diph. tā actō q̄ grō iūgit̄ auctōrib⁹ Probo: Priscia. Donato in editiōe. ij. Vt præcius futuroꝝ vel futura: deus est.

Præsepe. Require in dictiōe præsepium

Præsepe. Require ibidem.

Præsepiū cū æ diphthōgo. & hoc præsepe: & hæc præsepes in recto declinari potest: teste Probo: dicente etiam plauto. Præsepes mea est

Præstes. Require in dictiōe præstes

Præses. præsul. præstes: cōis sunt gñis: & in vno fœato accipi p̄nt. præstitem (ait Festus) dicebāt antistitē: apud eccl̄asticos tñ præses q̄ præsidet tp̄alib⁹. Præsul aut̄: q̄ eccl̄asticis p̄est: siue sp̄iali bus appellat. a Phoca tñ mal: tñ gñis esse præsul tradit. s̄ a Pril. cōis: & cū æ diph. annotant

Præssio. Require in dictiōe præssus.

Præssus huius præssus. & hæc præssio dici potest Cice. de Orato. Lenitate faucis: atq̄ in ipso vocis præssu: & sono facile vincat

Præsto as cū æ diph. facit in supino p̄stitū et præstatū: teste Pril. et tā actō q̄ abltō iūgit̄: teste Seruio sup li. i. gnei. Quinti. Præstat tñ ingenio ali⁹ aliū. i. excellit vel lupat. Præstat nē fœat vtile est vt exponit Marcel. illud Vir. li. gnei. iij. Præstat

Trinacri meras lustrare pachini. qd̄ Ser. iter p̄tat meli⁹ ē. Præstās abltō iūgit̄: & nōnūq̄ grō vt ē apd̄ Vir. li. gnei. xij. O p̄stās animi iuuenis

Præstolo. Require in dictiōe præstolor.

Præstolor aris cū æ diph. tā diō q̄ actō iūgit̄: teste Diome. Tulli⁹ in Salust. Qd̄ tibi ad forum præstolarent. Terē. Quē præstolaris Parmeno id ē expectas Antiqui etiā Præstolo las dicebāt teste Nonio Turpilū referente dicens. Ego p̄stolabo illi. & Livius in Tereo ait. Nimis polim prudenter suis præstolatas.

Præsul. Require in dictiōe præses

Prætor cū æ diph. scribit. Neq̄ a torqueo ques descendit: q̄ p̄torques p̄tor dicat: vt Vgu. somniauit. s̄ a p̄gundo deducti vt dicat prætor: q̄ si p̄gitor: auctōrib⁹ Apul. Marcel. in dictiōe cōsulū: Varrone de ling. lat. & li. de vita patrū. ij. in hæc verba dicite. Prætores dicebant: q̄ p̄irēt populo. p̄sules autem: q̄ senatui cōsulerent

Præuerto tis. & præuertor depon. dici pōr: teste Seruio. Vñ Virg. lib. gnei. i. ait. Volucris luga præuernit Hebrum. i. transit vel præterit.

Præuertor. Require in dictiōe præuerto

P ante RI

Primores. Require in dictiōe priores

Princeps tā p̄ primo vel prima: q̄ p̄ principante cōis ge. est. Vir. Princeps ardentē cōiecit lampada turn⁹. β̄ est prim⁹. Idē li. gnei. xi. Princeps turmas iducit alas. i. prima. Nōnūq̄ etiā apd̄ vulg⁹ p̄ principate scēmiā principissavsurpaf

Principilla. Require in dictiōe princeps.

Priores et primores hāc habēt Marcello tradente diuersitatē: q̄ priores cōparatiui sunt grad⁹: primores aut̄ nō tñ priores vel digniores: sed etiā summæ quęq̄ res dici p̄nt. Vñ & Turpi. inducit dicentē in Demetrio. Sād alio innixa digitis primorib⁹. Hora. in sermonib⁹. Primores populi arripiunt: populūmq̄ tributū. id est priores vel digniores

P ante RO

Problema huius problemat⁹. & hoc problema tñ declinari potest: teste Pril. p̄posito d̄r: annexam interrogationem detinēs

Proceris. Require in dictiōe procerus

Proceris eris vel eri. Require ibidē.

Procerus cū æ diph. vt ostēdim⁹ in dictiōe syncerus. & proceris secūda decli. & tertia declinari pōr: & p̄ducit ex syllabā. Hora. ser. xij. Quo pertinet ergo: p̄ceros odisse lupos. Catul. Plāgebāt ali⁹ p̄ceris tympana palmis. Neq̄ a p̄cedo descendit: vt Vgu. somniauit. Procer hui⁹

p̄ceris ex syllabā corripit Iuue. Agnosce procerem. Dicitur etiam proceres capita trabium quæ extra parietes eminent

Prochyta hui⁹ p̄chyta. & p̄chyte hui⁹ p̄chytes declinari p̄r: & cū ch aspir. & y græco & t̄ exili

O ij